

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันสภาพของสังคมไทยกำลังอยู่ในระหว่างการพัฒนาทุก ๆ ด้าน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการศึกษา องค์ประกอบสำคัญประการหนึ่ง ที่ช่วยในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าไปได้คือ การศึกษา การศึกษาเป็นปัจจัย สำคัญในการปรับปรุงคุณภาพของประชากร ถ้าหากประชากรส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาดี ย่อมเป็นกำลังสำคัญที่จะทำให้ประเทศชาติเจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว บุคคลที่มีความ สำคัญมากต่อการพัฒนาทางด้านของชาติให้มีประสิทธิภาพทางด้านการศึกษา ก็คือ "ครู" ซึ่งเป็นผู้จัดประสบการณ์ สอน และแนะแนวทางให้เยาวชนของชาติเกิดความเจริญ อกงามในทุกด้าน ผู้ที่จะทำหน้าที่ผลิตครูให้มีสมรรถนะดังกล่าวนี้คือ สถาบันฝึกหัดครู แต่การที่สถาบันฝึกหัดครูทุกระดับจะผลิตครูให้มีคุณภาพไปช่วยพัฒนาการศึกษาให้ดีขึ้นไม่ใช่ เรื่องที่ทำได้ง่าย ดังที่ สุภรณ์ ศรีพหล¹ กล่าวว่า

การผลิตครูจะต้องกระทำด้วยความรอบคอบ ระมัดระวังเป็นพิเศษ ต้องมุ่งให้ นักเรียนฝึกหัดครูได้รับการศึกษาอบรมในหน้าที่ครูเป็นอย่างดีจนถึงขนาดที่เรียกว่า "ครูชั้นอาชีพ" คือจะต้องมีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ หรือ ฐานเป็นซึ่งถือว่า เป็นทักษะทางวิชาชีพ จะใ้มาช่วยการศึกษา ฝึกฝน อบรม ไม่ใช่เกิดขึ้นมาเอง และนอกจากนั้นจะต้องทำวิจัยเป็นและให้บริการเป็น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹สุภรณ์ ศรีพหล, "การผลิตครูชั้นอาชีพ," รายงานและสรุปผลการสัมมนา เรื่อง การปรับปรุงหลักสูตร และการขยายงานของวิทยาลัยวิชาการศึกษา (พระนคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2515), หน้า 46-47.

ในขณะที่เดียวกัน วิจิตร ศรีसान¹ ได้กล่าวว่า "การสอนนั้นเป็น Practicing Profession เมื่อเรียนรู้อุทิศแล้วจะต้องนำเอาไปปฏิบัติให้ได้ เพราะเวลาเราประเมินว่าครูสอนดีหรือไม่ เราประเมินว่าเขาสอนเด็กเรียนรู้นานแค่ไหนไหน" ฉะนั้น ในหลักสูตรของสถาบันฝึกหัดครูทุกระดับจึงกำหนดให้มีกระบวนการใหญ่ ๆ ในการฝึกหัดครู 2 ประการคือ

1. การให้ความรู้วิชาการ ซึ่งเป็นทฤษฎี และหลักการ
2. การฝึกปฏิบัติประสบการณ์วิชาชีพ หรือ บางสถาบันเรียกว่า "การฝึกสอน"

นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์² กล่าวถึงการฝึกสอนไว้ว่า

การฝึกสอนเป็นหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของสถาบันผลิตครูระดับต่าง ๆ ที่จะพยายามจัดให้นักเรียน นิสิต นักศึกษาฝึกสอน ได้นำเอาทฤษฎีต่าง ๆ ทั้งหมดที่เรียน มาปฏิบัติ เพื่อให้ได้เข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการของเด็ก เกิดความเชื่อมั่น ในตนเอง มีความคิดกว้างขวาง และริเริ่มในการปฏิบัติงาน เขาจับบทบาทความเป็นครู โดยการไปปฏิบัติจริง รู้จักเลือกใช้วิธีสอนใดถูกต้อง มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู เรียนรูระบบการจําบริหารการศึกษาในโรงเรียน ทำงานร่วมกับผู้บริหาร คณะครู เจาหน้าที่คนงานต่าง ๆ ของโรงเรียน ตลอดจนเขาใจและทำงานร่วมกับนักเรียน ผู้ปกครอง และ คนในชุมชนอาชีพต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

ศูนย์วิจัยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹วิจิตร ศรีसान, "แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ตอนที่ 2 ปัญหาของหลักสูตรฝึกหัดครู," วารสารเศรษฐศาสตร์ 3 (เมษายน - พฤษภาคม 2514) .:

8-9.

²นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์, "เอกสารประกอบวิชาการนิเทศการฝึกสอน," แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

ไมเคิลลิส และกริม¹ (Michaelis and Grim) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการฝึกสอนว่า "การฝึกสอนจะช่วยให้นักเรียนฝึกหัดครูได้เรียนรู้ถึงหน้าที่ครู สภาพห้องเรียน ทำให้ทราบปัญหาต่าง ๆ ของโรงเรียน" ดังนั้นสถาบันฝึกหัดครูทุกระดับจึงเห็นความสำคัญของการฝึกสอน เพราะการฝึกสอนเป็นสิ่งที่วัดคุณภาพของโครงการฝึกสอน ซึ่งจะทำให้สถาบันฝึกหัดครูได้ทราบข้อบกพร่องของตนเอง และจะได้ปรับปรุงโครงการฝึกสอนให้ดีขึ้นอยู่เสมอ²

ในการดำเนินงานโครงการฝึกสอนนั้น จะต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่ายคือ คณะกรรมการดำเนินงานโครงการฝึกสอน อาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง ผู้บริหารโรงเรียน ครูอื่น ๆ ในโรงเรียน และตัวนักศึกษาฝึกสอน บุคคลเหล่านี้จะต้องเข้าใจ และปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของตน เพราะทางก็เป็นบุคคลสำคัญที่จะทำให้การจักโครงการฝึกสอนบรรลุผลสำเร็จ และมีประสิทธิภาพ ดังที่ ไฮเนส³ (Haines) กล่าวว่า "นักศึกษาฝึกสอนจะมีสมรรถภาพในการเป็นครู และไต่ทำหน้าที่เหมือนครูจริง ๆ ในขณะที่ฝึกสอน ภายใต้การนำของอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง ที่มีประสบการณ์มาก่อน" นอกจากนี้ผู้บริหารโรงเรียน กรรมการดำเนินงานโครงการฝึกสอนก็เป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อนักศึกษาฝึกสอนมากในการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการฝึกสอน

¹John U. Michaelis and Paul R. Grim, The Student Teacher in the Elementary School. (New York : Prentice Hall, 1953), P.1.

²Gail M. Inlow, Maturity in High School Teaching (Englewood cliffs, New Jersey : Prentice Hall, 1963), P.400.

³Aleye, C. Haines, Guiding the Student Teaching Process in Elementary Education. (Chicago : Rand Menally, 1960), P.1.

ฉะนั้นจะเห็นได้ว่า การฝึกสอน เป็นหัวใจของการฝึกหัดครูทุกระดับ เพราะ นักศึกษาจะได้รับประสบการณ์ตรงซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุด โครงการฝึกสอนที่ดีจะต้อง กระตุ้นให้นักศึกษาแสวงหาความรู้ ความเข้าใจ การแก้ปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการเรียน การสอน และ สภาพอื่น ๆ ในโรงเรียนฝึกสอน เพื่อจะได้นำไปใช้ในชีวิตการเป็นครูที่ดีต่อไป

การจัดการฝึกสอนของสถาบันฝึกหัดครูในประเทศไทย มีอุปสรรคและปัญหา ตามสภาพของสถาบันแต่ละแห่ง คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นสถาบัน ฝึกหัดครูระดับปริญญาตรีแห่งหนึ่งที่ยึดถือการฝึกสอนเป็นส่วนสำคัญของหลักสูตร เช่น ภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นได้กำหนดให้นักศึกษา ต้องเรียนวิชาพื้นฐานทั่วไป วิชาการศึกษา และ วิชาเฉพาะ ไม่น่ากว่า 145 หน่วยกิต ในวิชาการศึกษานั้นรวมการฝึกสอนไว้ด้วยจำนวน 8 หน่วยกิต¹ โดยให้มีเวลาฝึกสอน อย่างน้อย 4 เดือน และได้กำหนดความมุ่งหมายของการฝึกสอนไว้ดังนี้คือ เพื่อให้ นักศึกษาปฏิบัติการสอนตามปรัชญา และ หลักการสอนที่ได้ศึกษามา รู้จักศึกษาเกี่ยวกับ ธรรมชาติของนักเรียน รวมทั้งการสอนจากประสบการณ์ตรงด้วยตนเองตลอดจนรู้จักใน ความรับผิดชอบของงานประจำชั้นด้วย²

โครงการฝึกสอนของภาควิชาการประถมศึกษาได้ดำเนินการมาแล้วเป็นเวลา 2 ปี ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าควรที่จะได้มีการศึกษาคำเนินงานโครงการฝึกสอน

¹มหาวิทยาลัยขอนแก่น, คณะศึกษาศาสตร์. หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขา
ประถมศึกษา (ขอนแก่น : ภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ 2520), หน้า 19.

²มหาวิทยาลัยขอนแก่น, คณะศึกษาศาสตร์. คู่มือการฝึกสอน (ขอนแก่น :
ภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ 2520), หน้า 3.

ดังกล่าวให้เข้าใจปัญหา และข้อเท็จจริงต่าง ๆ เพื่อที่จะได้นำมาปรับปรุงโครงการฝึกสอนของภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษา ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาฝึกสอน ต่อโครงการฝึกสอนของภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งได้ดำเนินการมาแล้วเป็นเวลา 2 ปี คือ ปีการศึกษา 2520 และ 2521
2. เพื่อศึกษา ลักษณะปัญหาของการจัดการฝึกสอนในสถานต่าง ๆ ของภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

คำถามในการวิจัย

1. ผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาฝึกสอน มีความคิดเห็นในสถานต่าง ๆ ต่อโครงการฝึกสอนของภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นอย่างไรบ้าง
2. ผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาฝึกสอน มีความคิดเห็นในสถานต่าง ๆ ต่อโครงการฝึกสอนของภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น คล้ายคลึง หรือ แตกต่างกันอย่างไรบ้าง
3. ปัญหาของการจัดการฝึกสอนของภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ประสบกับผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาฝึกสอนมีอะไรบ้าง
4. ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการฝึกสอนที่เกิดขึ้นกับผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาฝึกสอนของภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น คล้ายคลึง หรือ แตกต่างกันอย่างไรบ้าง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคคล 4 กลุ่ม คือ ผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาฝึกสอน จำนวนทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับโครงการฝึกสอนของภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ได้ดำเนินการมาแล้วเป็นเวลา 2 ปีการศึกษา

2. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็น และปัญหาของผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาฝึกสอน ที่มีต่อโครงการฝึกสอน ของภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในด้านการจัดเตรียมงาน โครงการฝึกสอนของภาควิชาการประถมศึกษา การปฏิบัติงานร่วมกันของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการฝึกสอนและการสอน และการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาฝึกสอน

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาฝึกสอนที่เกี่ยวข้องกับโครงการฝึกสอนของภาควิชาการประถมศึกษา ปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเองอย่างเต็มที่

2. แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้สร้างขึ้นโดยยึดหลักการทางด้านการนิเทศการฝึกสอน และสภาพที่เป็นจริงของการจัดโครงการฝึกสอนของภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ฉะนั้นจึงเป็นแบบสอบถามที่สามารถวัดความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาฝึกสอนต่อโครงการฝึกสอนของภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นได้

3. คำตอบในแบบสอบถามของผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาฝึกสอนทุกคน ถือว่าเป็นคำตอบที่ตอบตามความเป็นจริงทุกประการ

ความจำกัดของการวิจัย

ผลของการวิจัยนี้ใช้ได้เฉพาะกับภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นเท่านั้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ผู้วิจัยศึกษาคนควรวรรวมข้อมูลทั่ว ๆ ไปที่เกี่ยวกับการฝึกสอนจากหนังสือ เอกสาร บทความ งานวิจัยต่างๆ และจากการพูดคุยสนทนากับผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาฝึกสอน ทำให้ได้แนวคิดกว้าง ๆ เพื่อนำมาสร้างเครื่องมือในการวิจัย
2. ผู้วิจัยได้สำรวจจำนวนผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาฝึกสอน ที่เกี่ยวข้องกับโครงการฝึกสอนของภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
3. ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดมาประมวลขอบเขต เพื่อสร้างแบบสอบถามฉบับทดลอง 4 ชุด คือ แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาฝึกสอน โดยลักษณะของแบบสอบถามมี 4 ประเภท คือ แบบเติมข้อความให้สมบูรณ์ แบบกำหนดคำตอบให้เลือก (Check-List) แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) และแบบปลายเปิด (Open Ended)
4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับทดลองไปใช้กับผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาฝึกสอน กลุ่มละ 15 คน ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร และในขณะเดียวกันได้นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ช่วยกรุณาตรวจแก้เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
5. ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการใช้แบบสอบถามฉบับทดลองมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

6. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ไปใช้กับตัวอย่างประชากรทั้งหมด
7. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ไต่มาวิเคราะห์ โดยหาการอยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปของตาราง และความเรียง
8. ประมวลขอคนพบจากการวิเคราะห์ข้อมูล และเสนอแนะ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ผลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าจะเกิดประโยชน์คือ

1. ทำให้ทราบความคิดเห็น และปัญหาที่เกี่ยวกับการฝึกสอนของภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2. เป็นประโยชน์โดยตรงต่อภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่จะนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไขโครงการฝึกสอนที่กำลังดำเนินอยู่ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น
3. เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ที่จะได้ทราบปัญหาและความคิดเห็นของบุคคลฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกสอน ทั้งนี้เพื่อหาทางแก้ปัญหาต่าง ๆ นั้นต่อไป
4. เป็นแนวทางให้นักศึกษาฝึกสอนรุ่นต่อไป ได้ปรับปรุงตนเองในด้านต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับการ เป็นครูที่ดีในอนาคต
5. เป็นแนวทางต่อสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ทั้งในระดับมหาวิทยาลัย วิทยาลัย และโรงเรียนในการศึกษา และพัฒนาโครงการฝึกสอน และการนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ไปปรับปรุงใช้ได้อีกด้วย

คำจำกัดความ

คำบางคำที่ใช้ในการวิจัยนี้อาจมีความหมายแตกต่างไปจากที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป จึงจำเป็นต้องกำหนดความหมายของคำบางคำดังนี้คือ

ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อ ความคิด หรือ การลงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่¹ ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศ และ นักศึกษาฝึกสอน ที่ได้แสดงออกในการตอบแบบสอบถามของการวิจัยนี้จึงเป็นการแสดงความคิดที่ไม่มีถูก-ผิด

การฝึกสอน หมายถึง ประสมการณ์ภาคปฏิบัติที่ทางภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น กำหนดให้นักศึกษาออกไปฝึกสอนในโรงเรียนฝึกสอนภายใต้การนิเทศของอาจารย์นิเทศ และ อาจารย์พี่เลี้ยง โดยมุ่งที่จะให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรง ซึ่งจะช่วยให้ นักศึกษามีความสามารถที่จะออกไปเป็นครูที่ดีได้ในอนาคต

ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง อาจารย์ใหญ่ หรือ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายต่าง ๆ ของโรงเรียนฝึกสอนที่ทางภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ส่งนักศึกษาออกไปทำการฝึกสอน

อาจารย์พี่เลี้ยง หมายถึง ครูหรืออาจารย์ในโรงเรียนฝึกสอนซึ่งเป็นครูหรืออาจารย์ประจำชั้นหรือประจำวิชาที่ทางโรงเรียนฝึกสอนจัดให้ทำหน้าที่แนะนำ ช่วยเหลือ หรือนิเทศการฝึกสอนให้กับนักศึกษาฝึกสอน

อาจารย์นิเทศ หมายถึง อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ได้รับแต่งตั้งจากคณะศึกษาศาสตร์ให้ทำหน้าที่นิเทศการฝึกสอน และติดต่อประสานงานระหว่างโรงเรียนฝึกสอน อาจารย์พี่เลี้ยง นักศึกษาฝึกสอน และ ภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

¹Carter V. Good, Dictionary of Education (New York : McGraw-Hill Book Company, 1973), P.339.

นักศึกษาฝึกสอน หมายถึง นักศึกษาภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ฝึกสอนในโรงเรียนฝึกสอนระดับประถมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2520 และ ปีการศึกษา 2521

โรงเรียนฝึกสอน หมายถึง โรงเรียนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดขอนแก่น ที่ให้ความร่วมมือรับนักศึกษาฝึกสอนของภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ไปทำการฝึกปฏิบัติการสอน

โครงการฝึกสอนของภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น หมายถึง หลักการและระบบการจัดการฝึกสอนซึ่งประกอบด้วยวัตถุประสงค์ การดำเนินการ การวัดผล และการติดตามผลของโครงการฝึกสอนที่กำหนดให้นักศึกษาสาขาประถมศึกษาปีที่สุดท้ายต้องผ่านการฝึกสอนก่อนจะออกไปประกอบอาชีพครู

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย